

L'HORA NOVA

HONORANT MADRID

Nom sublim, aquest de la ciutat heroica. La que ja mai podrem regatejar-li l'honorable mot de màrtir, puix en ella s'està lliurant la lluita definitiva per al triomf de la llibertat. Ningú no en dubta pas.

No solament el poble d'Ibèria, sinó tot el proletariat mundial està interessat en aquesta lluita contra el criminal feixisme. Cal, doncs, no abandonar els nostres braus combatents, que en aquests moments decisius tenen la seva confiança posada en el poble de Catalunya.

Magnífic el gest de la nostra ciutat en respondre amb tant d'entusiasme, contribuint amb abundants donatius de queviures i metàl·lic a la crida feta per totes les entitats polítiques i sindicals el dia 15 del corrent, en el Teatre Vigatà, demostració palesa de l'ambient antifeixista que sentim els proletaris de Vic, en veure'ns lliures del jou dels explotadors, que avui, amb el tràgic nom de feixistes, voldrien tornar-nos als temps dels tristement cèlebres Torquemada i Domingo Guzman, i més recents encara, els d'aquella fera que espera amb postura de salvatge, no satisfet de la sang xuclada pels seus instints criminals, tornar a omplir els carrers de Catalunya de la sang vessada pels germans proletaris, que respon al nom de Martínez Anido, compendi de totes les maldats que hom pot suposar en persona humana. El seu sol record ens encoratjarà per a lluitar amb més coratge, fins a poder proclamar arreu del món que Espanya no és una colònia de negres.

Per això cal que tots junts fem el màxim d'esforç i sacrifici per aixafar per sempre el monstre del feixisme. Serem, llavors, dignes dels nostres avantpassats, que saberen morir per la llibertat en les tristes jornades de Collformic.

MADRID ENS NECESSITA!
AJUDEM MADRID!

LLUCIÀ CREUS BORI

JOVENTUTS LLIBERTÀRIES F. A. I. — (CULTURA I PROPAGANDA)

L'estimació i l'apreci dels homes han d'ésser cordials i voluntaris. MONTAIGNE

Madrid.... poble de valents !!!

La present setmana que estem acabant, ha estat pròdiga de causes profitoses per a l'Antifeixisme. Dilluns es celebrà una assemblea en la qual hi acudí tot el revolucionarisme vigatà. Hi parlaren socialistes, comunistes, republicans i anarquistes.

Madrid... fou el crit unànime de tot el poble reunit. Es precisà ressucitar l'esperit del 19 de juliol, digué el company Freixenet, representant de la C. N. T.—F. A. I. i Joventuts Llibertàries. Nosaltres ho reafirmem i com a llibertaris hi afegim: Cal ressucitar l'esperit del 19 de juliol... sí, però cal també purificar l'ambient prostibut i immoral que es respira actualment.

El 19 de juliol no funcionaven cinemes, ni balls; els cafès i prostíbuls estaven deserts. Es respirava l'aire pur i natural. El poble estava plètoric de salut i optimisme, dins les hores eminentment històriques que transcorrien.

Passen els dies, setmanes i mesos, i altra vegada els «enemics emboscats» obren clandestinament, i el que és més vegonyós, amb impunitat. Cinemes, cafès, balls i prostíbuls altra volta es situen al mateix pla d'abans de la Revolució.

Com a nobles, hem de reconèixer que el cinema ha evolucionat en un sentit més progressiu — encara que en poca proporció — i es va convertint en el que veritablement ha d'ésser: educatiu; però hem d'ésser també, i per la mateixa lògica, implacables amb «diversions» que sols serveixen per adormir la consciència lliure-pensadora de les masses.

Bé, doncs, diumenge passat poguérem observar un cas, en el que s'hi pot veure el grau d'inconsciència en què està la joventut (?). Mai la veritable Joventut!! En una sala de ball, i en el transcurs del mateix, una companya es dirigí als presents i els féu veure l'impropi i improcedent de la seva actitud, precisament en uns moments que els avions feixistes, havien descarregat, i segueixen, com dimarts passat, la seva càrrega criminal sobre la nostra terra: Catalunya.

De moment, sembla que aquelles paraules surtin efecte, però no... idesengany!, altra volta es continua el ball, si bé amb poca intensitat. Sens dubte les paraules sinceres d'aquella dona, no havien caigut totes en el buit. Però aquest cas s'agrandí com aconseqüència d'organitzar una societat un altre «ball benèfic», aquella mateixa nit, i el qual fou suspès a la meitat, donant amb això proves de l'existència de veritables revolucionaris que senten la guerra, precisament per l'amor que tenen a la Revolució.

Els prostíbuls i cafès, a tothora estant abarrotats d'homes i joves, que amaguen en aquests llocs llur covardia i ignorància.

Ha estat doncs necessari, com deia abans, de què totes les organitzacions polítiques i socials, i principalment un anarquista, es dirigissin al Poble, demanant-li quelcom que havia perdut: Esperit revolucionari.

Prou ja de divertiments superflus i inútils; les joventuts anarquistes considerem ha arribat l'hora d'obrar en consonància amb els moments actuals.

A totes les organitzacions, i principalment a les joventuts socialistes, comunistes i republicanes, llancem la nostra 2.ª consigna: Conferències a la joventut. Els diumenges són, per excel·lència, els millors dies a l'efecte. Comencem ja el proper diumenge!!

Les organitzacions tenen la paraula.

G. CASADEVALL

2.ª Consigna de la Joventut Llibertària: Conferències a la joventut